

Rozhovory se životem

63

OBSAH

Ježíšovo narození podle Lukáše-----	3
Pokora Matky Marie-----	6
Vánoční období-----	7
Vysvětlení některých pasáží Bible-----	9
Nevědomý Walter-----	13
V těžkých hodinách-----	20
Důsledky pýchy-----	21
Atlantis-----	22
Univerzum-----	29
Zdroje síly-----	35
Zpráva pastýřů o Ježíšově narození-----	43

Texty mohou být šířeny za podmínky, že toto se bude dít v nezměněné
a nezkrácené verzi zdarma a bude uveden zdroj
www.rozhovorysezivotem.cz

JEŽÍŠOVO NAROZENÍ PODLE LUKÁŠE

Pro vaši vánoční oslavu, kterou označujete jako advent, jsem si vybral odpovídající téma a budu se snažit, jak jen to bude možné, vám ho objasnit.

Začnu Lukášem, kapitolou 2, veršem 8: V oné oblasti na širé pláni žili pastýři, kteří v noci u svých ohnišť drželi hlídku. Náhle se nad nimi zjevil anděl a je obklopila nádherná záře. Strnuli leknutím, ale anděl je oslovil slovy:

„Bud'te zcela bez obav! Přináším vám velké radostné poselství; je určeno celému národu. Dnes se narodil Spasitel! Je to Bohem určený Mesiáš a to, co bude následovat, má být toho důkazem: Najdete dítě, které leží v jesličkách a je zavinuto v plenkách.“

Když to anděl vyslovil, objevilo se najednou velké množství nebeských bytostí, jež chválily a velebily Boha: „Sláva Bohu na výsostech a mír v srdcích lidí, jež žijí dle vůle Boží!“

Pak se anděl a duchovní bytosti, které kdysi žily na Zemi jako lidé, vrátili do duchovní říše. I řekli si pastýři: „Pojďme, pospíšíme do Betléma. Uvidíme, zda to, co nám Pán vzkázal, je pravda!“ A našli vše tak, jak anděl sdělil.

Tolik slovy řízenými duchem, ne literou, jež ho usmrcuje. Milí sourozenci, některá vám důvěrná místa jsem podal jinak, než je máte ve vzpomínkách. Proto vysvětlení, jež odpovídá pravdě.

Proč se anděl zjevil právě prostým pastýřům a přinesl jim radostné poselství o narození Spasitele? Protože u Boha je pravda

vždycky jednoduchá. Pastýři žili v Jeho vůli a zákoně, spojeni s přírodou, osvobození od zatížení civilizací, od moci, od všeho, co se váže na hmotu. Byli spojeni jen s dušemi zvířat, ve společenství s přírodními zákony, nezatíženi tím, co bohaté ve městech utlačuje, tehdy stejně tak jako dnes.

Tito pastýři měli vnitřní vztah k zákonitostem přírody, byli senzibilní a mediálně vyspělí. Měli touhu, a přestože neuměli ani číst, ani psát, věděli, že Spasitel přijde. Proroci minulých staletí to předpověděli a oni o tom byli také přesvědčeni. Proto Bůh seslal anděla právě k nim.

Strnuli leknutím, proto anděl řekl: „Bud’te zcela bez obav!“ Musel je tak oslovit, protože během úleku se jejich ódová síla zablokovala. Duchovní bytosti přicházející po andělovi však jejich životní sílu potřebovaly, aby se mohly materializovat. Proto anděl řekl: „Bud’te zcela bez obav, přináším radostné poselství určené celému národu!“

Tato krátká věta je důležitá, neboť anděl chtěl, aby pastýři o svém zážitku všem vyprávěli, aby mluvili o radostném poselství, že se narodil Mesiáš, Spasitel.

Bůh dal pastýřům žijícím dle Jeho vůle a zákona tento důkaz jako dík za to, že tak žili. Řekl jim: „To je mnou určený Mesiáš!“

Pastýři předávali tuto zprávu radostně dál, lid ji zčásti přijal, avšak vůdci národa ne.

Podotýkám, že Izraelité do dnešního dne Mesiáše neuznávají a stále ještě na něj čekají. Proto se neustále inkarnují, aby poznali, že Kristus je Mesiáš jak pro ně, tak pro celé padlé stvoření.

Kristus ve svém moudrém pohledu do budoucna řekl: „*Tento národ nezanikne dřív, dokud se v něm vše nenaplní. Sféry a Země se budou měnit, ale moje slova budou naplněna!*“

To se také potvrdilo. Ani mnoho útrap tento národ nevyhubilo, proč? Protože slovo Kristus se u tohoto národa ještě nenaplnilo.

Zpátky k pastýřům. Když se zbavili strachu a leknutí, uvolnili z nich Boží poslové ódovou sílu, aby se zmaterializovali. Anděl dostal od Boha úkol i sílu pro jeho splnění. Duchovní bytosti ale potřebovaly ódovou sílu člověka - aby se mu zjevily a Boha velebily:

"Sláva Bohu na výsostech a mír v srdcích lidí, jež žijí dle vůle Boží!"

Považuji za svou povinnost se vyjádřit k vám jinak formulované větě: „... jež jsou dobré vůle“. Jedinec může být dobré vůle, milí sourozenci, i když slouží negativním, ale nemůže žít ve vůli Boží a sloužit negativním, to nejde! To jsem vám chtěl přiblížit.

Dále se ve verši 15 uvádí: „Když se anděl a duchovní bytosti, které kdysi žily na Zemi, vrátili zpět do duchovní říše...“ Tím je dokázáno, že existuje další život po pozemské smrti! Zde máte další z důkazů! Jinak by toto místo neodpovídalo pravdě a já bych vám ho nevysvětloval.

Ony duchovní bytosti, které kdysi žily na Zemi jako lidé, se zmaterializovaly. Měly lidem zvěstovat, co se stalo. Nepodléhaly již oblasti panství Lucifera, přišly, jak se vyjádřil Pán, seshora, tak jako On sám. A protože se již neúčastnily hříchu odpadu, mohly se opět vrátit domů do své duchovní říše. Tomuto rozdílu máte rozumět a nikdy na tuto pravdu nezapomenout.

„...jež žijí dle vůle Boží.“ Co to znamená? Ve vnějším, tedy tělesném životě, ve společném životě s dalšími žít podle Božích zákonů a podle prikázání lásky: *Milovat Boha nade vše a bližního jako sebe sama!*

Dále to znamená být příkladem *ctnostným životem*, být si vědom, že jsem dítětem Božím a každý okamžik života – nejen tělesného, života v jeho celistvosti věnovat svému *zdokonalování*. Také své poznání využívat pro zdokonalování bližního.

POKORA MATKY MARIE

v prosinci 1984 médium Marie přijalo toto oznámení od Matky Marie:

Všemocný, dobrotivý Otče! Tys dovolil, abych směla ve své nízkosti darovat jako lidské dítě Tvému synovi hmotný život. Tys požehnal a vyznamenal mé hmotné tělo a na základě mých proseb jsi mi stále dával sílu pro to, abych šla Tvou cestou. Ty jsi mě ve své nekonečné milosti vyvolil, abych přivedla Tvého syna lidstvu jako Spasitele.

Celý můj život byl Tobě a Jemu zasvěcen, Tvá nekonečná láska mi dala poznat velikost hodiny, kdy On přinesl světu světlo.

Přivedl lidem Otce; před tím jim byl představován jako mstící, trestající, přísný Bůh. On, prvorozený syn Boží, jim zprostředkoval pravdu o existenci Otce, jenž je i jejich Otcem. Dal lidem poznat, že ve všem, co je obklopuje, vládne Boží láska. Také to, že On, nekonečně velký, On, láska, vás vyvolil a dovede zpátky domů. On to byl, kdo na Zem poslal Svého syna - aby lidstvo spasil a dal mu světlo.

Předtím to tak nebylo, člověk byl spoután, avšak Boží Spasitel dal lidem šanci se osvobodit.

Chápete ten proud Otcovy milosti? Celý život jsem jím byla plněna, také Jeho láskou, odpuštěním, vděčností, že lidé dostali možnost se opět vrátit domů a již nebudou muset nosit pouta temna.

Mé milované děti, On, jenž se stal mým pozemským synem, mě vyznamenal tím, že jsem mu mohla pomáhat v díle spasení. Stále víc ve mně rostla Jeho božská láska k lidem a já toužila dělat vše pro to, aby se lidé naučili mému milovanému synu rozumět.

Dnes vám smím Jeho jménem svíce a další dary požehnat.

On byl Světlem a je jím až do konce dnů. Světlem jste i vy a máte se jím stávat stále víc. Až se jednou budete schopni tam, v Jeho lásce, rozplýnout.

Přináším chlapce Ježíše ve svých rukou a prosím: otevřte Mu bránu, otevřete svá srdce, abych ho vložila dovnitř.

Nechť jsou vaše Vánoce pro vás požehnané! Pán ať vám dá sílu a požehnání! Mír ať je s vámi a s celou Zemí! Amen.

VÁNOČNÍ OBDOBÍ

Advent latinsky znamená příchod. Lidé se tedy během adventu připravují na příchod. Koho? Pokud bychom se jich zeptali, pravděpodobně by odpověděli, že na příchod Vánoc. Jen zřídka advent spojují s tím, co my. Duchovní křesťané totiž během této doby vzpomínají na narození našeho Spasitele. To oslavují.

V těchto týdnech přicházejí na Zemi zvláštní energie, jež na většinu působí. Ale i tak se lidé zabývají hmotou, nákupní horečka roste.

Letos se v rozhlasu zmínili o rodičích matky Ježíšovy – o Anně a Joachimovi. Ti se úmyslně inkarnovali s cílem poskytnout nepadlé bytosti Marii přístřeší. Měli bychom jim být vděční. Ale žádný svátek připomínající jejich roli nikde nenajdeme. Totéž se týká zvěstování Marii, tedy události 9 měsíců před Ježíšovým narozením.

Alespoň rozhlasová hudba dává nabídku pro sváteční naladění.

My, duchovní křesťané, máme svobodnou volbu – chceme se držet daleko od vnějšího zmatku, chceme se ponořit do svého nitra. Vždyť víme, jak důležitý je osobní postoj.

Připomínám průběh jednoho pokusu. Lidé dostávali vodu s informací, že byla podrobena určité chemoterapii. A hle! Ačkoliv pili obyčejnou vodu, se kterou nikdo nemanipuloval a v níž nebyly žádné přísady, slezly některým účastníkům vlasy. Vidíte, jakou sílu mají myšlenky? Jak nádherné by bylo, kdybychom chtěli jejich sílu využít v pozitivním smyslu – zabývat se kupříkladu myšlenkami vnitřního klidu, harmonie a lásky. A dělat to nejen v době adventní. Pak bychom takovým vysíláním světla významně světu pomáhali.

Záleží jen na nás, zda se vnějším shonem necháme vyvést z míry. Jednoho dne se nás zeptají: Jak jste svými duchovními silami přispěli k vytvoření štítu proti vlivu negativních sil?

Nedávno zaznělo v rozhlasu: „Na vyčerpaném těle může čert hrát na klavír.“ Jak pravdivé! Vždyť když se vytratí ódová síla, chybí síla odporovat zlu.

My se zde na našem setkání máme naladit na tento potřebný duševní stav. Měl by být schopný dlouhodobě odolávat všem snahám odvést pozornost od naší cesty a ještě vyzařovat do našich rodin, a nejen tam.

Zajímejme se o duchovní dárky Vánoc: věnujme svůj čas druhým a navštěvujme nemocné.

Vánoční klid necht' ve vás přebývá! Toužím vás tak oslovit, aby klid Vánoc skrze vás byl předáván dalším.

Procvičujte své duchovní síly, nořte se proto do sebe a nechte v sobě rozhostit vnitřní klid Vánoc. Pomohou vám myšlenky na duchovní mír, který dostali učedníci od svého Mistra, pak začnete svého ducha, duši a tělo čistit a stanete se kanálem Jeho vánočního klidu!

Dejte své ego, všechna různá přání stranou. Jsou překážkou vzniku vánoční pohody. Ponořte se do moře nekonečné lásky Kristovy nezištnosti, staňte se žhnoucím nástrojem Jeho lásky!

Nechte promluvit své nitro, darujte Mu údy svého duchovního těla. Pak On skrze vás začne působit a v mnoha sourozencích se rozhostí vánoční klid. Tak si přeje Bůh.

Nechte ve svém srdci vzplanout lásku k Němu a pak naleznete v sobě klid, bezpečí a pravé štěstí!

Ovládejte tyto zbraně světla, radujte se z tepla svého srdce. Vězte, že toto teplo lásky je od Boha.

Klid, který dnes dostanete, předávejte nesobecky dál. Tak můžete další duše zachraňovat pro Krista. Pak se stanete Jeho nástrojem a skrze vás se stane to, co zpívaly na betlémských pláních nebeské chóry: „Sláva Bohu na výsostech a mír ať je v srdcích lidí, jež žijí dle vůle Boží!“

VYSVĚTLENÍ NĚKTERÝCH PASÁŽÍ BIBLE

- **Matouš 25, 14–30:** „Jeden muž se chtěl vydat na cestu a předal čeledínům své jmění – každému podle jeho schopnosti ...“

I zde se vychází z materiální pozemské úrovně, aby se pak přešlo do oblasti nadzemské, duchovní. Mluví se o zvyšování zisku z peněz, kapitálu. Svěřené peníze nemají být zakopané, mají být uloženy kvůli zisku. Kdo toto kapitalistické přikázání nerespektuje, riskuje, že i to málo, co má, ztratí v konkurenčním boji.

Ovšem my víme, že naše snažení nemá směřovat pouze k množení statků a peněz. Nelze sloužit Bohu a současně mamonu. Jak tomu tedy rozumět, aby to bylo duchovně správné? Peníze jsou symbolem duchovních sil a talentů, každý se rodí s nějakým talentem, odlišné je jenom množství a druh. Někdo se toho v minulém životě naučil víc, jiný méně. Důležité však je, abychom v sobě schopnosti rozpoznali, rozvíjeli a používali.

Kdo na sobě nepracuje, stane se obětí negativních bytostí, nedokáže se ubránit jejich útokům a svodům. Pak ovšem následuje pláč a žal, protože šance inkarnace jsme nevyužili.

- **Matouš 7, 13–27:** „Vstupte úzkou branou...cesta k bráně zániku je široká...“

Určitě sledujete světové dění, a tak chápete, jak vypadá cesta k zániku. Nepohodlná a úzká je cesta ke světlu. Ovšem vyplatí se vzít na sebe všechnu tu námahu a vypětí.

Mnozí se namáhají, aby stihli vše, byli fit a zdraví, ale energii vynakládají špatným směrem. Ježíš jinde nazývá nebeskou říši vzácnou perlou – tu, když obchodník objeví, prodá vše, co má, a koupí ji. Ani pro nás nemá být nic důležitějšího, než se dostat do zářícího onoho světa.

Zlí duchové přicházejí maskovaní ovčími rouny. Podobné je to s falešnými proroky - médii, kteří zprostředkovávají učení, jež se v mnohém kryje s naším. Teprve když si jsou jisti důvěrou posluchačů, začnou vkládat malé, později závažné omyly. Ovčím rounem míním

zdání dobra. A draví vlci znamenají negativní bytosti mluvící zprvu jako Boží poslové. Ale cíl mají jiný – zkázu lidstva.

Co myslíme dobrým ovocem? Přání míru. Mír je typický pro skutečného Božího posla. Také respekt svobody rozhodování člověka. Netlačí člověka nikam, nešíří protiklady v Ježíšově učení, nenahánějí strach, nevyhrožují ani nevyvolávají nedobré pocity – to by bylo ono „špatné ovoce“.

Ježíš mluví o lidech, kteří jeho jménem vyhání démony nebo působí zázraky. Ale pozor, není to tak, protože to není Otcova vůle. Až tak daleko může sahat přetvářka negativních bytostí.

Jak Boží vůli poznáme? Modleme se za to, prosme svého duchovního průvodce o pomoc to rozeznat. Ztišme se, abychom slyšeli vnitřní hlas.

Goethe: „I člověk během temného pokušení si je dobře vědom své správné cesty.“ Vyšší Já, přestože je mnohonásobně překryté naším nízkým já, egem, totiž moc dobře ví, která cesta je správná.

Známe Ježíšovo přirovnání o domu na skále a domě na písku. Slovem dům zde míní víru. Má být postavena na skále, což znamená, že máme co nejčastěji na své víře pracovat. V nouzi si stačí vybavit krátké podstatné věty. Ale jinak je nutné a naléhavé se Kristovu učení pečlivě věnovat. V přirovnání se říká, že dům ohrožují vodní proudy a bouře. A co se děje dnes? Tsunami, hurikány, zemětřesení aj. V přeneseném slova smyslu se tyto přírodní katastrofy dají považovat za paralelu s útoky na víru. Pokud se po desetiletí na školách jako jediná alternativa učí materialismus a ostatní je potlačované, pak obstojí opravdu jen skálopevná víra.

Ataky v denním životě jsou různé. Mohou to být knihy, filmy, zlé zážitky a zkušenosti vyvolávající pochybnosti, zda si něco nenamlouváme. Když těsto zkysne, zničí všechno, ale máme-li vědomí plné víry, pak máme šanci atakům a bouřím odolat.

• **Matouš 18, 21-22:** „Pane, kolikrát mám svému bratru odpuštět...?“

Lidé mají sklon k tomu, aby chyby a přestupky druhých tvrdě odsuzovali. K nim shovívaví nejsou a nesnaží se je pochopit. Ovšem vlastní chyby bagatelizují a příčiny přisuzují jiným. Viník z bezúhonného člověka se může stát hned. Třeba když způsobil autonehodu se smrtelnými následky. Nedávno přistihli evangelickou pastorku za volantem, když požíla alkohol. Třebaže je to jinak bezúhonná žena, udělala hrubou chybu a ublížilo to nejen jí, ale i celé věřící obci.

Kristus vyzývá, abychom odpouštěli těm, kdo se vůči nám prohřešili. Ano, mnohdy je to velice těžké. Ale v jaké míře jsme my schopni odpustit, v takové bude odpuštěno i nám. Nevěříte, doufám, že jsme tak dobří, že nebudeme milosrdenství Boží potřebovat! Za hřích se nepovažují jen těžké prohřešky.

V naší společnosti je nám málo vštěpovaná potřeba odpouštět. Když někdo při popravě vraha či teroristy křepčí radostí, pak se jedná o pomstu. To se s učením Krista neshoduje. My bychom se měli za ty, kdo se těžce prohřešili, modlit. Aby dostali sílu a milost pochopit.

Když Jan Pavel II. prominul svému atentátníkovi, jenž ho těžce zranil, (následky ho provázely až do smrti), jednal ve smyslu Kristova učení.

• **Lukáš 18, 10-14:** „Dva muži šli do chrámu, aby se modlili. Jeden farizeus, druhý celník...”

Celník, vědom si své nedokonalosti i toho, že jeho povolání každý odsuzuje, se obrací s důvěrou k Bohu. Prosí o prominutí hříchů. Kristus jeho chování chválí, protože je Bohu milejší než chování pyšného a arogantního farizejce. Tento farizejský přístup Kristus často ostře odmítá. A oni mu zase předhazují, že se přáteli s pomlouváči, ke kterým podle nich patří i celníci. Farizej očekává, že mu Bůh poklepe na rameno, neboli je přesvědčen, že by si z něho mnozí měli brát příklad. Očividně však jen málo z nich dokázalo dát desetinu jmění chudým a dvakrát týdně se postit. A pokud tak činili, dělali to věřejně, aby je obdivovali.

V Egyptě jsem si všiml, že mnozí muslimové mají na čele podlitiny a otoky vytvořené prudkými údery o zem při denních modlitbách.

Svědčí to o tom, že dávají na odiv svoji oddanost náboženství, mají v popředí to vnější. Pak ale už svoji odměnu dostali.

Proč je nevhodná arogance farizejských a chování celníka správné? Mnohokrát jsme se odvrátili od Boha a podlehli našeptávání negativních. Propadli pak do hlubší roviny života. Patříme mezi těžce vychovatelné, mezi notorické hříšníky. Větou „Bud' k ubohému hříšníku milostivý, Bože“ se sám směřuji k odstranění chyb a přestupků vůči Božím zákonům. Pracujme na zlepšení svých vibrací – modlitbou, půstem, almužnami atd.

Před pýchou je třeba varovat neustále. Byla už na začátku propadu od Boha. Na prvním místě nebeské příčky stojí pokora. Varujme se před arogancí, nesmíme si připadat nadřazení jen proto, že máme duchovní znalosti. Važme si toho, radujme se z toho. Rozhodující je vnitřní kvalita, která se navenek nepozná.

• **Lukáš 11, 33-36:** „Nestav své světlo pod nádobu.“

Lukáš vyzývá k tomu, abychom se odpoutali od nesprávné skromnosti. Buďme odvážní v užívání svých schopností, talentů. Pak také platí, že „Světlem tvého těla je oko.“

Oko je zrcadlem duše. Zářivé oči mají děti. Při pohledu do laskavých očí se cítíme šťastni. Pohled do Ježíšových očí musel být velmi působivý. Však také Máří Magdalena se již díky Jeho pohledu obrátila k víře.

Ježíš mluví o vnitřním světle i o hrůze těch, kterým vládne temnota. Světlem je míněna Boží jiskra obalena Kristovým světlem. Po pádu byla obalena temnými obaly. Ale díky snaze je rozpouštět si můžeme říkat děti světla.

Bytosti vyšších světů jsou světelné. Však také Bernadette z Lourdes byla velmi zklamaná, když jí umělec ukázal sochu Marie, kterou na základě jejího popisu vytvořil. Ona při jejím zjevení vnímala její zářivost, tu však sochař zachytit nedokáže.

Je velmi náročné realizovat výzvy Kristovy. Bylo by ale chybou, kdybychom se tím nechali odradit. Kristus nás jimi chtěl vyburcovat z letargie, volá, abychom opouštěli zajeté koleje.

Využijme tedy krátký čas, jenž nám ještě zbývá.

NEVĚDOMÝ WALTER

červen 2011

Bůh budiž pozdraven!

Hardus

Milované dušinky. Bylo nám dovoleno vpustit sem ty, kterým je třeba něco vysvětlit. Otevřete se, prosím, aby je vaše vibrace ovlivnily. Na závěr energii dostanete zpět.

Bratře Josefe, (vedoucí hovoru), připrav se, že to nebudeš mít lehké.

V – vedoucí hovoru

D – duše

D: Ten bílý, bíle oděný, mi pokynul, že ti mám říkat Josefe. Víš, kdo jsem?

V: Nevím, ale zdravím tě.

D: To je od tebe milé, moc milé. Jmenuji se Walter. Ne Walter z Vogelweide, to tedy ne. Ale ty si myslíš, že jsem Walter z Vogelweide.

V: Ne, nemyslím.

D: Opravdu?

V: Ty si děláš legraci!

D: Jsem pouhý veselý cop. Vidíš ten můj cop?

V: Ne, nevidím, ale věřím, že ho máš.

D: Ano, mám krásný cop. Mám ho od dětství, přestože si to matka nepřála. Ale já ho chtěl a nosím ho dodnes. Co ty na to?

V: To má asi svůj důvod. Ale věřím, že cop máš.

D: Těší mne, že mi věříš. Víš, proč ho mám? Chtěl jsem být totiž vždycky děvčetem.

V: Proč jsi chtěl být dívkou?

D: Mám sklony se tak cítit.

V: A ty sis je nechal?

D: Samozřejmě.

V: A s tebou přišli ti, kteří podobně smýšlejí?

D: Ano. Jsme šťastní, že jsme nebyli ženatí.

V: Jak dlouho?

D: No, je mi 62 let!

V: 62! Který je nyní rok?

D: Jak, který je rok? No, teď je letos!

V: Jaký je podle tebe rok?

D: Proč se ptáš?

V: Jsem zvědavý, který řekneš.

D: Jestli máš kalendář, tak ti to ukážu.

V: Nemám ho tady, ale můžeš mi to říct.

D: Přece je rok 1992!

V: Vidiš, a my máme rok 2011!

D: Ale jdi!

V: Jsi člověk v pozemském těle?

D: Jasně, žiji v něm. Kam by zmizelo?

V: Ale ty už ho nemáš! A ten v bílém, který stojí vedle tebe, ti to také později řekne. Dotkni se!

D: Jejda, nemám cop! Kdo mi ho ustříhl?

V: Nikdo. Jen sis myslel, že ho máš. Vyprávěj mi něco o svém životě.

D: Rodiče byli bohatí. Měl jsem dva starší bratry a mladší sestru. Všichni mne hýčkali a rozmazlovali. Když čekali třetího potomka, chtěli, aby to bylo děvče. Ale narodil jsem se jako kluk. Ale po celý život jsem se cítil jako dívka.

V: Byli rodiče zklamaní, když ses narodil?

D: Otec ne, ten měl již dědice. Měli jsme továrnu, hodně práce. Mými problémy se nezabývali. Jen maminka pochopila, že nejsem pravý muž.

V: Pomohla ti?

D: Všimla si, že mám vyšší hlas než moji starší bratři.

V: Jak tvůj život probíhal?

D: Pracoval jsem v továrně. Byl jsem samotářský, četl dívčí knihy a milostné romány zaměřené na ženy. Klasický muž jsem nebyl.

V: A materiálně se ti vedlo dobře?

D: Dařilo se mi výborně, o to se postarala matka, protože tušila, že to nebudu mít jednoduché. Mladší sestra a bratři se starali o firmu a ta díky nim vzkvétala. Proto jsem mohl pobírat jakousi apanáž. Otec si od císaře koupil titul barona. To je, vid'.

V: Ale ty sis toho nijak obzvlášť nevážil, že?

D: Vůbec mě to nezajímalo. Já chtěl pohodlně žít a zajímal se o dámské věci. Po nich jsem dychtil.

V: To tě uspokojovalo?

D: Ano. I jeptišky mě trochu přitahovaly. Do jejich kláštera jsem občas přicházel v ženském oděvu.

V: Když mluvíš o klášteře. Dala ti něco i víra?

D: Ano. Věřil jsem v Matku Ježíšovu, Matku Marii, Matku Boží. Nosil jí do kostelů květiny, páčil svíčky. Byl jsem s ní velmi spjatý.

V: A co dál?

D: Chtěl jsem vstoupit do ženského kláštera, ovšem při vstupní prohlídce zjistili skutečný stav věci.

V: Co bylo dál?

D: Tys ale zvědavý. Budiž. Protože jsem byl oddaný Matce Ježíšově, ale do řádu nesměl, dostal jsem od abatyše jiný úkol. Navštěvoval jsem v jistém řádovém oděvu nemocné. Slib jsem v tomto případě skládat nemusel.

V: Takže jsi působil jako laik.

D: Správně. Stejným způsobem pracovali i další z katolického střediska. I oni chtěli pracovat pro druhé.

V: Co jsi s sebou nosil?

D: Matka už byla hodně stará. Dával jsem almužnu. Nešetřil jsem a to mi také připsali k dobru. Nebyl jsem nýmand, měl jsem postavení jako nižší ošetřovatel.

V: Hodně tě to naplňovalo?

D: Dostal jsem se do společenství mně podobných. I oni byli něco mezi mužem a ženou.

V: A pak přišel čas, kdys byl ze Země odvolán.

- D: Představoval jsem si, že přijde kněz, dá pomazání a vše potřebné pro cestu do - jak se tomu říká?
- V: Osvobození.
- D: Tak. Klidně jsem přešel na onen svět.
- V: Kam přesně?
- D: To je otázka.
- V: Když jsi přešel na druhou stranu, proč ses s přáteli vrátil k nám?
- D: Protože se v tom nevyznám. Není to tu jako na Zemi, je zde hodně rozdílů.
- V: Jaké?
- D: Nemohu pokračovat v tom, co jsem dělal na Zemi. Nebo zažívám nevysvětlitelné situace. Uvedu příklad: Tak oněhdy jsem zde potkal kněze, který se staral na Zemi o mou duši. Řekl mi něco, co k němu vůbec nepatřilo, takového jsem ho neznal! Rozumíš tomu?
- V: Co ti řekl? Tohle mě tentokrát hodně zajímá.
- D: Mluvil o tom, že na Zemi sedl na lep mnoha omylům a vyhovovaly mu.
- V: Jak to zjistil?
- D: Poučili ho tu a nyní, že se snaží totéž dělat on. Stále v tom pokračuje. Já ale většině nevěřím.
- V: Čemu nevěříš?
- D: Třeba tomu, že Matka Boží není matkou Boha.
- V: Správně. Bůh žádnou matku nemá.
- D: Jenže já k ní měl na Zemi hluboký vztah! A najednou v říši, a musím říct, že není nic moc pěkná, ale budiž, farář Hans opakuje: Změň se ty i tví přátelé. Matka Boží neexistuje.
- V: Ale věříš mu, nebo ještě ne?
- D: No, pan farář také říká, že neexistuje věčné zatracení nebo že se při křtu čistou vodou nic moc zázračného neděje. Ale na Zemi tvrdili opak.
- V: Ano, klasické církve učí o věčném prokletí, i když dnes už ne tak docela. Není to pravda.
- D: Jak můžu být klidný, když mi farář Hans tvrdí pravý opak toho, co říkával dřív. A jak k tomu vůbec přišel?

- V: Je-li Bůh láska, pak nemůže existovat žádné věčné zatracení.
- D: To je možné. Ale já chci vědět, jak farář Hans přišel k tomu, co říká nyní?
- V: Byl zřejmě poučen, a tak se jeho náhled změnil. Nyní i jinak myslí.
- D: Aha!... Teď také měním názor. Rozumím, já na jeho povídání nedal, a proto jsem teď u vás, abyste mě poučili vy. Je to tak?
- V: Je.
- D: A kde zůstal můj cop?
- V: Byl vnějším symbolem na tvém pozemském těle. Ale tady už nemá význam.
- D: Ano, vnější symbol cudnosti!
- V: Ovšem v duchovním světě úprava vlasů nehraje roli. Přišel jsi k nám, aby ses dozvěděl, že existuje další život a že neexistuje věčné peklo. Naše skupina věří, že smyslem života na Zemi je odčinit chyby a také, že se opět můžeme na Zem narodit.
- D: Cože?
- V: Ano, znovu přijít. Bůh je milosrdný a vše se řídí jeho zákony.
- D: To se mi nelíbí!
- V: Všechno záleží na tvém pohledu, smýšlení a naladění.
- D: Kdo učil faráře Hanse, že je tak jiný? Ve zpovědnici mluvil jinak.
- V: Ano, tam se choval jako všichni kněží. Ale na onom světě byl duchovními bytostmi - misionáři poučen. Vysvětlili mu, že podléhal mnoha omylům. On to pochopil a teď zase chce on pomoci tobě. Chce ti to vysvětlovat tak dlouho, až to pochopíš.
- D: Kdo jsou ti bílí mládenci a kdo tihle světlí?
- V: Klidně se jich zeptej. Jednak je to nejspíš tvůj duchovní průvodce – anděl strážný a ti ostatní jsou tví duchovní pomocníci.
- D: Tak abych se v tom zorientoval: Ty máš za úkol mi to vysvětlovat. Ostatní teď vytahují vlákna z lidí naslouchajících v tomto sále. Nevím, čím jsou, ale všímám si, že svazují vlákna do klubíček a pak mi toto energetické klubko posílají. Je to tak?
- V: Ano, jedná se o duchovní energii, tak ti společenství pomáhá.
- D: K čemu klubíčka, bílý paprsek i svazek slouží?
- V: Mohou ti pomoci pochopit poučení.

D: Oni jdou i k mým přátelům!

V: Ano, i jim chtějí pomoci si uvědomit, že nežili se správným názorem. Ony světlé bytosti chtějí, abyste šli s nimi.

D: No, já nejsem tak zvědavý jako ty. Ale stejně, odkud tohle všechno víš?

V: To je asi milost. Jsme poučováni duchovními bytostmi a snažíme se. Ani my jako lidé nenacházíme vždycky správnou cestu. Děláme chyby. Ale snažíme se. A tak by to mělo být i u vás. Pokud věříš v Boha, může se tvůj postoj změnit. V takovém případě ti bude pomoheno. Pak přijdou světlé bytosti, poučí tě a budou v tom pokračovat.

D: Dobrá. Každopádně děkuji. Řekni, kde je hranice mezi zemskou a nebeskou říší?

V: Onen svět začíná mimo pozemské tělo. Věřím, že Bůh existuje. Zastaváš také tento názor?

D: Samozřejmě.

V: Mělo to svůj důvod, žeš žil jako muž se ženskými sklony. Byla to zkouška. Náš život je také zkouška. Zvládneme ji dobře, nebo také ne. A zkoušky se mohou opakovat. Ty jsi musel opakovat mnohé, čemu jsi nevěřil.

D: Byli jsme poučováni církví, že hned přijdeme do nebe. A teď farář Hans tvrdí, že nebe není. Pak ale s sebou táhneme viny. Jak to, že jedinec vnímá, co učinil nedobrého? To ho tíží a blokuje jít dál.

V: Světlé bytosti ti řeknou, kde jsi chyboval. A pokud si uvědomíš, že to tak je, můžeš pokročit dál.

D: Waltře, říkám si nyní, co bylo na Zemi, bylo, něco jsi zvládl, něco ne. Nic tragického se neděje. Ti světlí mě už prozářili. Důležité je, že jsem stále matce vděčný. Podporovala mě. I nyní je mi nablízku. A teď sem dokonce přišla!

V: Co ti říká?

D: Už mi toho dřív řekla mnoho. I teď říká: „Nejsi na tom vůbec tak špatně. Musíš si ale uvědomit, kdo nyní jsi. Ne čím jste ty a tví přátelé byli. Ona je skutečně znala, protože jsem je často přivedl domů na svačinu. Co ještě chceš, mami? Ne, ne, tohle jim

neřeknu, to bude naše tajemství. Myslíš to s otcem? Jak jsme ho oklamali? To jim také neřeknem. Vždyť jsme od něho potřebovali peníze. Že to už otec všechno ví? Ale to je hrozné! Hrůza! A o té truhle také nic nepovíme. A co mám ještě za hříchy? O nich jsem s páterem Hansem nemluvil. Neptal se na to. Mami, já se teď k tobě přitulím. Už jako dítě jsem rád chodil do tebe zavěšený. Půjdu s tebou, to bude to nejrozzumnější.

V: Musíš mít dobrou vůli, abys šel s ní.

D: Ano. Maminka říká, že má dobré vztahy s anděly, že na mě dohlídne a na mé přátele také. Abychom se stali čistějšími. Je to tak?

V: Poděkuj své matce.

D: Mám ale, mami, prosbu. Že ostatní nemusí o mně všechno to nepříjemné vědět? Alespoň prozatím. Dobře. A kdy to přijde na pořad? „Až bude nutné, abys postoupil dál“, říká. Walter ti děkuje.

V: Dobře.

D: Že mám trochu ženský hlas?

V: Teď jsi byl velmi statečný a snažil ses.

D: Ale nebyl.

V: Vždyť jsi pochopil.

D: Mami, maminko, veďte mě dál.

V: Vidíš, pomohla ti.

D: A také vám (sourozencům v sále) děkuji. Za to, jací jste. Je krásné žít mravně. Ale občas je to hodně těžké. Děkuji, děkuji vám. Veliké díky. (Duchovní bytost opouští médium.)

Když toužíš po lásce, dávej lásku.

Když chceš mít přítele, buď přítel.

Když chceš milosrdenství, buď milosrdný.

Když toužíš po kráse, zkrášluj svět kolem pro druhé,
protože tohle je zákon, nejen dobrá věc, ale zákon.

Edgar Cayce

V TĚŽKÝCH HODINÁCH

*Velký náš učiteli Josefe,
během svého pozemského života
jsi byl mužem naděje.*

*V těžkostech, s nimiž ses setkal,
ať to bylo hledání ubytování v Betlémě,
útěk do Egypta nebo pobyt v cizině,
tě neustále provázela tvá vlastní síla,
tvá neotřesitelná důvěra v dobro,
moc a věrnost Bohu.*

*Dnes, plni naděje, přicházíme my k tobě.
Stojíš Bohu tak blízko.*

A tak Tě prosíme:

Spoj své prosby s naší modlitbou.

Popros svého syna,

aby nám pomohl v tísní naší doby.

Pomoz nám překonat bídu tím,

že nás necháš podílet se na síle,

jež ti umožnila překonat všechny potíže.

A naděje, tak typická pro tebe,

nechť se stane i naší posilou.

Ať je nám světlem

a vede všechny dny našeho života.

Amen.

Vídeň, prosinec 2010

DŮSLEDKY PÝCHY

ředáno písemně 11. 9. 2011

Bůh budiž pozdraven!

Hardus

Milí sourozenci,

Josef z N. mne požádal, abych se spojil s Martou - abychom médiu předali informace o dávné existenci pozemských lidí, a tak opět pomohli vzniku dalších sešitů J. z N. Překvapilo mne to, ale nadšeně jsem souhlasil. Josef mi poželal a propustil s tím, že on sám je momentálně zaneprázdněn.

Marta už byla informována, a tak jsme se dali do práce. Nyní jsme u zprostředkovatele a plníme svůj úkol. Josef z N. nám oběma řekl: „Plněním úkolů rostete.“

Začneme Starým zákonem. V něm horoucími slovy vypráví prorok Ezechiel o králi z Týru a příčině jeho pádu. Stalo se to při velké duchovní revoluci, kterou zosnoval Lucifer a kvůli níž byl svržen. „Byl jsi obrazem dokonalosti, moudrosti a krásy. Žil jsi v ráji, božské zahradě. Tvé roucho zdobily všeliké drahokamy – karneol, topas, jaspis, kryolit, beryl, onyx, safir, rubín a smaragd. V den zrození tě ozdobili zlatem. Byl jsi pomazaný cherubín vyvolený chránit druhé. Žil jsi na významné hoře obklopen típým drahokamů. Čistě jsi žil do doby, než ses zpronevěřil. Začal jsi spolupracovat s Luciferem a nitro tvé se plnilo pýchou. Protože ses vzbouřil proti mým zákonům, musel jsi opustit svou horu, zavrhl jsem tě. A tys byl stále nabubřelý, honosil se svojí krásou a toužil po výsluní. Proto ses ocitl až dole na Zemi. Tolik přečinů jsi spáchal, zneuctil svoji moudrost. Proto jsem nakonec ze tvého středu nechal vyšlehnout oheň, jež tvoji krásu zničil. Před očima mnohých ses změnil v hromádku popela. Vysloužil sis špatný konec a v něm dlouhé věky setrváš.“

Takže milí sourozenci: začalo to ve věčnosti prvních prasluncí, harmonii, lásce mezi bližními. Pak se vzbouřil Lucifer proti králi

prvotních bytostí, Kristovi, a skončilo to svržením cherubína do inkarnace na Zemi.

Poučte se z toho, moji milí. Pamatujte, co způsobí pýcha a domýšlivost.

Věta „nechci sloužit, chci vládnout“ zavinila propad mnohých. Slýcháváte na Zemi často takové chci? Zodpovězte si každý sám.

Bůh budiž pozdraven!

Marta a Hardus

ATLANTIS

sděleno v září 2011

Bůh budiž pozdraven!

Hardus

Milí sourozenci, ze své duchovní vlasti jsem přinesl vše, po čem vaše duše touží - mír, radost, bezpečí, bohuľibou činnost a posílení pro následování Ježíše Krista. Díky tomu bude vaše duše zářit a budete mít pevnou půdu pod nohama. Život některých z vás se blíží ke konci, někteří odejdou brzy, další jsou plni rozkvětu.

Děkuji za hudbu a květiny. Děkuji všem, kteří udržují naše společenství pohromadě. Neboť negativní síly se každodenně snaží, zejména ve dnech před setkáním, toho či onoho od vás oddělit. Najdou mnoho důvodů. Lidé nechápou, že naše setkání jim pomůže je nasměrovat do duchovního domova.

Josef z Nazaretu se školí a vyučuje. Možná si myslíte, proč ho nezastoupí kupříkladu Laurentius. Ale každý obor vyžaduje svého učitele, každý takové vědomosti nemá.

Kdo intenzivně studoval – a podle vašich duchovních průvodců jsou to málokteří, ten ví, že člověk už nepociťuje za matku Zemi zodpovědnost, kterou by za ni v důsledku zákona lásky, kosmu a vibrace

slunečního systému měl mít. Váš vývoj nedospěl tam, kam podle plánu Ježíše Krista dospět mohl.

Kristus se ještě snaží zachránit to, co lze, proto nechť ten, kdo se chce spasit, kráčí v Jeho šlépějích. Tam je onen svět! (médiu to naznačuje pohybem ruky) Kdo to ještě nepochopil, ať tak učiní teď. Spojení lidstva s oním světem utrpělo těžké ztráty. Lucifer je na jedné straně, Boží poslové na druhé a člověk uprostřed mezi nimi.

Měli jste posilovat duchovní sílu představivosti. Ti, co tak učinili, ví, co mám na mysli. Vy ostatní se budete brodit bahnem myšlenek nepříznivých bytostí. Ty jsou totiž mistry v rozumovém uvažování a vás dosáhnou v případě, že uvažujete stejně. Rozumově uvažuje většina lidí. A ještě se domnívá, že se zaobírá vlastními myšlenkami.

Myšlenka není slovo. Je to živý produkt toho, kdo ji vyslal! My se snažili vás pomocí myšlenek učit. Ale neujalo se to. Nedoceňujete tento způsob komunikace, nepřemýšlíte nad touto možností (bližší naleznete v knize G. Weidner: Duchovní květy pro vyšší vývoj).

Seznámili nás s událostmi minulých dob. Slyšeli jste o potopách, já se zaměřím na tu, co potopila Atlantidu, protože dnes zažíváte podobné události, jež jí předcházely. Teď jste se mnozí zděsili. Nechám stranou, co se píše v tzv. bibli.

Rozkvět Atlantidy

Atlantis byla obrovský kontinent. Táhl se od části severní, přes střední a části jižní Ameriky až k severní části Afriky. Obrovská plocha, kterou si ani nedokážete představit.

Sem se inkarnovali lidé, kteří přinesli nádhernou kulturu pocházející z nebeských duchovních sfér. Jejich kultura se vzpínala ke Stvořiteli, odrážela lásku, inspirovala k duchovnímu rozvoji. Proto o ně mimozemské bytosti pečovaly – vyučovaly je technice, lásce, toleranci a pomoci bližnímu, učily je duchovním pravdám. Dosáhl životního standartu, o němž se vám dnes ani nezdá. Nebyli pouze zbožní, byli učenliví i v technických oborech, měli stroje, se kterými navštěvovali sestry a bratry na jiných planetách. Však víte, že vaše Sluneční soustava je pouhé zrnko písku univerza.

Z jednoho slunečního systému Atlant'ané dostávali duchovní i hmotnou potravu. Stravovali se jinak – jakousi manou. Vlivem takového spojení duchovně rostli, učili se pravdy, díky nimž mohli touto inkarnací uzavřít pozemský cyklus.

Po generace se vzdělávali, pomocí vybroušených drahokamů využívali energii Slunce. Zní to pohádkově, vid'te.

I dnes žijí mezi vámi inkarnovaní Atlant'ané. Pomáhají vám ve vývoji - v bahně Země byste technické informace nezískali. Spojení tedy trvá.

Ale vraťme se k době před 10 – 11 tisíci lety. Tehdy se stalo něco, co se Luciferovi nelíbilo, proto začal do života těch, kteří chtěli svoji poslední inkarnaci v Atlantidě dokončit, zasahovat.

V té době byla běžná podmořská vozidla, byla řízena magnetickou a částečně i elektrickou energií, takovou vy neznáte. Užívali ji na stavbu podmořských silnic.

V letadlech mohli opouštět Zemi a přistávat na jiných slunečních systémech. Získané vědomosti předávali dál. Měli sice média, ale byli také schopni osobních kontaktů.

První projevy úpadku

Pak se vše pomalu začalo měnit k horšímu. Jako vždy mohl Lucifer lidi určité kvality, aniž to tušili, zařadit do svého plánu, který mocní této planety začali krok za krokem realizovat. Totéž se děje i nyní. Nevěříte? Pak si uvědomte, s jakými těžkostmi se potýkáte. Lidé jsou stále více bezbožní, stále více se Bohu odcizují. Nedodržujete Jeho zákony, uvažujete jenom rozumem – pak se ale řídíte myšlenkami, jimiž vás Satan a jeho přívrženci krmí.

Stejně to bylo i v dávné Lemurii. Protože se lidé zprvu bránili, šlo to chvíli dobře. Jak dlouho, nejsem schopen vašimi roky vyjádřit. Čím víc se vsakovaly Satanovy myšlenky, tím víc byli mocní vtaženi do víru Lucifera. Situace byla horší a horší. Rodiče své děti plodili v nízkých vibracích, stejné přitahovalo stejné a nové generace neměly přístup k tomu, co kdysi bylo možné. Zkáza se přibližovala.

Varování

Ale Stvořitel a Kristus se smilovali. Ovšem děje byly bolestivé. V první vlně byli lidé varováni - jadernými katastrofami, sopečnými erupcemi, zemětřesením a bouřemi enormních rozměrů. Ale nikdo se nad tím nezamýšlel!

Odehrávalo se ještě další, o tom nemáte ani tušení. Hluboce utajována je jedna událost – lidé by se prý znepokojovali. To zařídil Lucifer. Jedná se o násilnou hypnózu! Před několika sty lety seděl u rybníka rybář. Najednou byl ochromen proudem světla. Z kosmické lodi vystoupily bytosti, z mnoha míst jeho těla odebraly vzorky genů, jater, krve a dalších orgánů. Hromadné sdělovací prostředky o tom opakovaně informovaly, aby pak najednou vše utichlo a vytratilo se. To Lucifer to vši silou zakázal.

Lucifer chce stále tvořit lidi. I na jiných planetách způsobil, že se lidé ve své pýše chladnokrevnými experimenty ničili. Dělali na svých tělech pokusy, až se z nich staly nemyslitelné primitivní trosky. A proto vznikl jeho plán: Na Zemi ještě žijí zdraví lidé – odebere se jim plazma, geny, orgány. Tamní vědci jimi pomohou žijícím lidem zregenerovat těla, mozky. Pak nebudou hynout jako zvěř.

„Když mají tak vyspělou technologii, nejsou na vyšší duchovní úrovni?“ ptáte se. Kdepak! Existují systémy a planety, v nichž vládne jen rozum a jež jsou plně podrobeny Luciferovi. Jsou ale také planety jiné: Například lidští sourozenci z Venuše se vyznačují láskou k bližnímu a ochotou následovat Krista.

Zánik

Pak přes Atlantidu přešla druhá etapa: Voda. Zemi si představte jako kouli potaženou vibrací. Vyzařuje navenek a má různá slabá místa. Jedno z nich bylo v Atlantidě. Atlantis jednoho dne pukla. Většina lidí byla vtažena do průrvy. „Hrůza,“ otřásáte se. Ale hrozné to není. Inkarnovali se s cílem se na Zemi zdokonalit a láska Boží zařídila, aby více neupadali do hříchu. Přirozeným způsobem byli zbaveni těla. Dál se tak nezatěžovali a mohli na onom světě opět začít žít. Pak dostali možnost se znovu inkarnovat na jiné planety.

Nedívejte se na všechno pohledem svého hmotného života! Tělo je prach a v krátké době se v prach obrátí. I jim se tak stalo.

Zachovala se část pevniny, most do střední a části severní Ameriky. Přeživší Atlantáné ale žili stejně, nepolepšili se. A kdyby se tak stalo dnes, ani vy byste neusilovali stát se lepšími. Přesněji řečeno, většina z vás. I kdybyste toto věděli. Příliš vás ovládá stereotyp rozumového myšlení. Bahno Satanových myšlenek by nedovolilo, abyste se o to snažili. I vás proto čeká něco podobného, ale kdy se tak stane, nevíme.

Vraťme se k Atlantidě. Ne všichni od Boha odpadli. „Celý kontinent se potopí, pokud se nezměníte!“ byli mnozí varováni mimozemskými přáteli, milujícími sourozenci.

Dozvuky

Jak se to odehrávalo pak? Ti, co zůstali Bohu věrní, utekli do dnešního Mexika, do střední a jižní Ameriky. Tam dodnes vidíte jejich moudrost, vzpomínky na to, jak žili - v podobě kamenných pyramid, chrámů apod.

Další převedli Boží poslové na území dnešního Egypta. Kdo se domnívá, že Cheopsovu pyramidu postavil člověk jako vy, se mýlí. Pyramidy jsou zářivým dokladem mimozemských sourozenců, kteří se s lidmi stýkali. Jako malý národ pak Atlantáné žili pod ochranou mimozemšťanů v blízkosti pyramid nebo přímo v nich - to se odehrávalo zhruba před 9 700 až 11 000 lety před vaším měřením času.

I většina dnešních lidí odpadla od Boha. Vládne Luciferův myšlenkový život, Země je jeho vibracemi zamořena. Planeta trpí, brání se - každý týden je nějaké zemětřesení, bouře, orgány, vybuchne sopka, řeky se rozlévají. Odehrávají se závažné situace, o nichž máte přemýšlet. Opravdu chcete Zemi navždy opustit? Je to na vás.

Ti, co jsou schopni na základě mého vyprávění si vše představit - a vaši duchovní průvodci vám s tím pomohli, mohli rozpoznat, že jsem mluvil pravdu.

Protože žijete víc tělem než duší, nemohl jsem předat víc. I tak se k vám vkrádá strach. Proč se bát odložit tělo - to by vám mohli potvrdit

ti, co už nejsou mezi vámi. Co tedy dělat? „Hledejte nejdříve říši Boha, Jeho lásku a spravedlnost. Vše ostatní vám bude přidáno!“ pravil Ježíš.

Protože zbyla chvilka času, udělám výjimku a zodpovím jednu otázku.

Otázka: Milý Hardusi, geny, které mimozemšťané odebrali, mají působit v lidech jiných světů? Světů Božích? Nebo těch druhých?

Hardus: Vy, lidé, jste degenerovaní. Nic na tom nemění tvrzení vašich lékařů a vědců, že věda vzkvétá a stále objevuje. Bádáte, a přitom vaše tělo dál a dál degeneruje. Proč? Protože vaše duše už není schopna řídit tělo! Jste opojeni hmotou!

A stejné je to u mimozemšťanů, kteří přišli, aby lidem násilně uspaných hypnózou odebrali geny, buňky, orgány. Odebrali je nejednou, stávalo se to často. Použili je k transplantacím do bytostí vám se podobajícím.

Vlivem pokusů a manipulací se stali slabými, umírajícími. Stejně jako vy kultivovali tkáně, krev, orgány, mozkovou hmotu. Neúspěšně. Pokud vaši experimentátoři začnou klonovat, dopadnou stejně. Jste úspěšní v pokusech s hmotou. Ale jste také Boží jiskra, Kristovo světlo, duše a duchovní síly. Máte duchovní rodiče. I to je vaše součást. Hmotné tělo jste dostali od rodičů, ovšem ti jsou po generace degenerováni.

Kdyby vás nevychovaly negativní bytosti k egoismu, mohli byste být jasnoslyšnější, pilnější v nácviku uvažovat moudře. Více byste se upnuli ke Kristu a jeho poslům a víc milovali své bližní.

Jinak už není co dodat. To, co máte nyní na Zemi, měli Atlant'ané už dávno, využívali to mnohem inteligentněji.

O něčem mohu hovořit, rozhodne vaše odezva. K některým tématům se smím vyjádřit. Naše sdělení chtějí pohnout s lidstvem.

Přírodním bytostem se to daří v Himalájích, Etně, Aljašce, Andách, opěrných místech, v nichž pomáhají lidem, kteří nechtějí vydat planetu napospas a touží lidstvo vibračně pozvednout. Proto jim Bůh

sesílá sílu. I vy přispívejte k výstavbě, ne k rozpadu – svými činy, vibracemi modliteb a láskou k bližnímu.

Bůh budiž pozdraven!

Hardus

V závěru setkání se duchovní učitel Hardus ještě vrátil k tématu Atlantidy:

O historii se dozvídáte z textů Platona. Ve svých dvou knihách se zmínil také o vysoké kultuře Atlanťanů. Já byl informován jiným způsobem a sdělené nyní předávám.

Když se zlomil transatlantický kabel a byl vytažen z hloubky větší než 3 kilometry, byl pokryt lávou. Tak vzniklo přesvědčení, že Atlantidu potopily lávové proudy. Ať je to pravda nebo ne, měli by se tím vaši vědci zabývat.

Mnozí z vás ji považují za Novou zemi. Již jsem řekl, že Atlanťané, vaši předchůdci, se bohužel dopustili toho, co chcete udělat nyní i vy: začali naslouchat ne Kristovi, nýbrž Luciferovi.

Lidé se měli z minulosti poučit, poznat, jakou mají úroveň, i kým jsou ovládáni.

Pane, dej jim sílu, aby si to uvědomili. Vždyť Tvá láska, pravda a síla jsou cílem života. Děkujeme ti, že žijeme, že smíme existovat. Jednoho dne budeme opět schopni vstoupit tam, kde jsme již přebývali.

Dej nám odvahu, sílu, vytrvalost a novou šanci to napravit. Tak Tě, ve jménu Ježíše Krista, prosíme. Nechť všude vládne Tvá svatá vůle. Amen.

Bůh budiž pozdraven!

Hardus

UNIVERSUM

sděleno v říjnu 2011

Bůh budiž pozdraven!

Hardus

Milí sourozenci, ze svého duchovního domova jsem vám přinesl to, po čem vaše duše žízní - mír, radost, životní sílu, a především osvobození od strachu z budoucnosti, protože ta je pro vás v dnešním světě se strachem spojena. To, co se děje a v blízké budoucnosti stane, strach nahání. Ale pamatujte, že my, Boží poslové, řízení Kristem, jsme stále s vámi a ten, kdo se obrací ke Kristu, tomu bude pomoheno. Sice ne způsobem, který si představuje, ale tak, jak to Kristus řízený Otcem zařídí.

Děkuji za květiny, hudbu, vaši radost i za to, že ukazujete, že existuje ještě na zemi pár míst, kde mohou Boží poslové působit. Zde můžeme předkládat duchovní pravdu takovou, jaká ve skutečnosti je, ne jakou ji hlásají pozemští kazatelé.

Vím, máte hodně otázek. Mnohé vám však již byly zodpovězeny, avšak vy je nežíjete. Tím vás nekárám, vím, že jste slabí. Ale ruku na srdce - kdo žije způsobem, který vás učíme? Všichni jste ovlivněni pozemskými mocnými, pouze pár z vás vyčnívá ze sítě, kterou nad vámi Lucifer natáhl. Je smutné, že i po tak dlouhé době považujete to zemské, pomíjející, za základ. Někdy Kristu říkáme: "Pane, vypadá to, že je marné za nimi chodit, nedokážou to, nebo to ani dokázat nechtějí. Jsou tak vtaženi do systému, neumí ho prokouknout. Ochotně jedou v navyklých kolejkách."

Pamatujete, jak jsem vám vyprávěl o Atlantidě? Ale vy ji považujete za báji. Ona je však reálná! Na dně moře!

Nedávno jste slyšeli, že jeden vyjímečný vědec byl po těžké nemoci povolán do zářivého nadzemí. Navenek materialista, který žil niterně duchovní pravdou. Coby technik vysokých vědomostí halil své nitro do pláště mlčení. Tento bratr byl v Atlantidě také technikem

podobného oboru. Atlant'ané byli vyspělejší a on se dále ještě v mnoha dalších inkarnacích, i na jiných planetách, očistil a vyzrál. A tak měl silnou potřebu se inkarnovat na Zem – aby dávnou techniku vnesl do technického rozvoje dnešních lidí. Bylo by zbytečné, aby se inkarnoval ve středověku, tehdy technika ani telekomunikace nebyly tak daleko, jako jsou dnes. Přestože tentokrát žil krátce, technickému rozvoji posloužil.

Sestra Inge obdržela dvě schémata, autorem je muž žijící na onom světě, jehož jméno začíná na L. Dnes o nich promluvím.

Náčrt č. 1, str. 31:

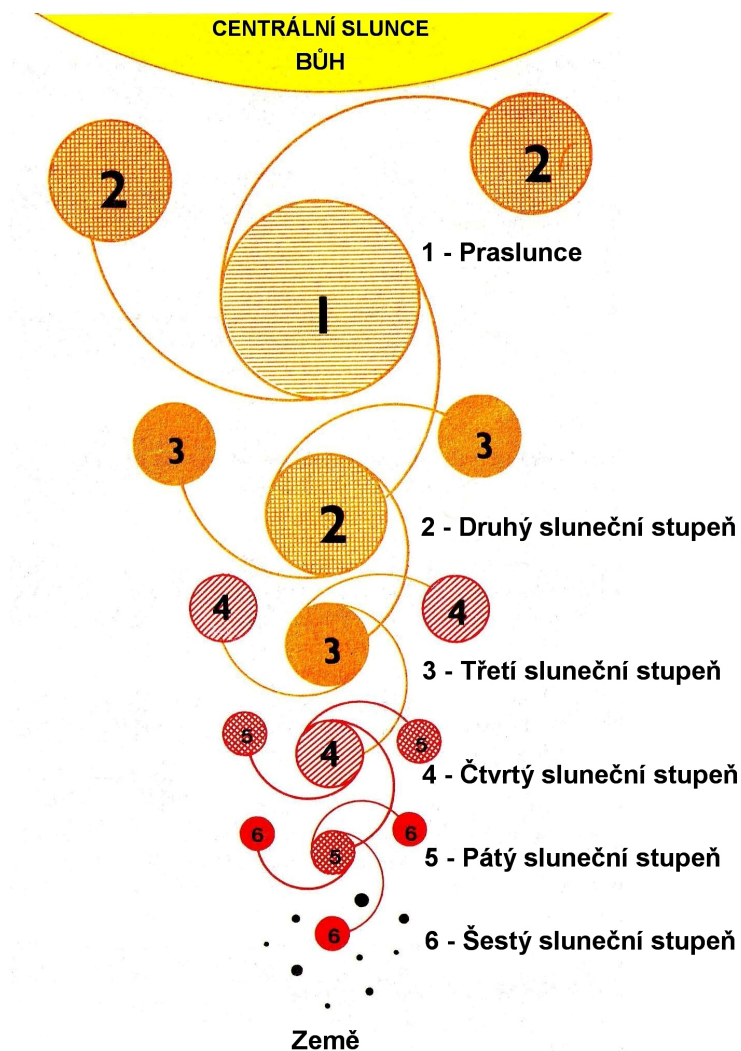
Nahoře je žlutý zářící srp – symbolizuje Boha. Ale pamatujte, Bůh se nedá namalovat, tedy ani srp, ani barva ho nemohou vystihnout. Bůh je pro většinu neviditelný. Jen Kristus či my, co jsme díky Josefu z N. a Matce Marii skrze Krista vstoupili do Jeho blízkosti, jsme vám Ho mohli popsat.

Tato schémata byla zveřejněna v prosinci 1969 Leopoldem Kobosilem v knize Budiž světlo.

Promluvím o Božím světle. První praslunce, která Stvořitel nechal skrze Krista povstát, jsou prosvícena Jeho paprsky. Druhá praslunce, místa vzniku embryí, jsou světy světla prvních prasluncí. Jsou také čistá a bez chyb. Mluvím o prasnětle, ne o duchovních bytostech. Po odpadu prvních bytostí i druhých stvoření, embryonálních či rajských duchů, bylo světlo třetích sluncí již zlomeno, poškozeno, a nebylo tedy už čisté. Tak vlivem neposlušného, nevěrného jednání nastávají v celém stvoření zlomy. Uvědomujete si to? A tak se z prasnětla stalo ódové světlo. To se cestou k Zemi mění – zhušťuje, ztrácí na síle, zářivosti a vlivem sil temnoty se stává temnějším. To, co vy vidíte jako světlo, vnímá čistá duchovní bytost jako ztmavlé.

Na Zem jste přes třetí, čtvrtá, pátá a šestá slunce padli až do světa planet. Zde existují vaše duše. Vědomě mluvím o duších, protože lidská těla zůstanou na Zemi.

Šest slunečních stupňů jako důsledek pádu bytostí

Náčrt č. 1

Pokud chce duše dobrovolně duchovně růst, obdrží podporu. Bohužel mnozí z vás bezmyšlenkovitě drmolí - „dnem i nocí dostávám Boží pomoc“, ale nic si pod tím nepředstavují. Přesto je pomoc s vámi. Proč si myslíte, že jsme vás tyto věty učili? Nedostáváte hmotnou podporu, ale dostáváte duchovní ódové světlo!

Milí sourozenci, je důležité, abyste se nad schématem zamysleli: uvědomili si tu obrovskou vaši vzdálenost od svého výchozího bodu – rajských světů druhých sluncí. Jenom čisté, neposkvrněné bytosti mohou dosáhnout přímého přechodu do rajských světů ze sedmého stupně sedmého atmosférického kruhu Země. Většině lidstva určen není. Zní to tvrdě, ale je to tak, nemohu to tajit.

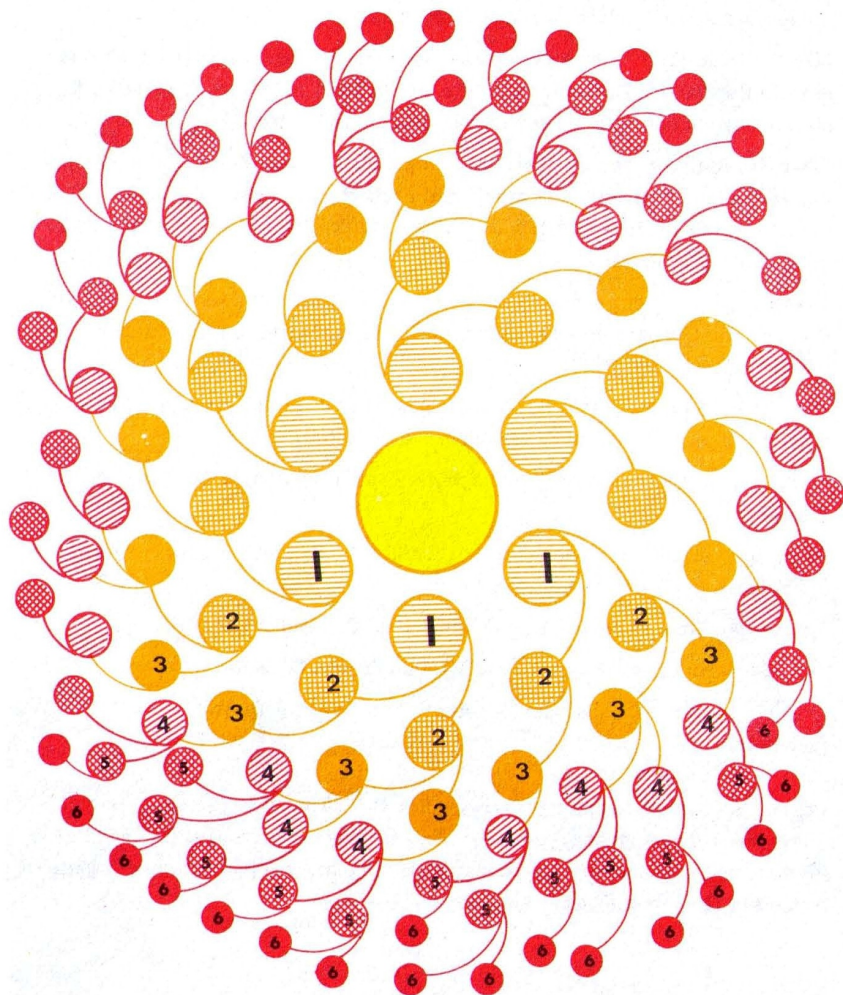
Nyní **náčrt č. 2**, str. 33. Je to malý výňatek toho, co nám ukázali o univerzu. Z toho mála jsme pochopili, že je nekonečné. Na skice vidíte praslunce, Stvořitele – je ve středu. Ani my ho zprvu neviděli, museli jsme schéma „zvětšit“.

K tomu toto: Stvořitel realizoval již více period tvoření. Mrtvá pralátka z nich Jím byla skrze Krista znovu oživena a opět vzniklo nebe. Tak se stává život věčným. Zajímá vás, jak to Stvořitel dělá? Stručně řečeno – všechny bytosti, které kdy stvořil, k sobě opět přitáhne, a tím zvětší tvoření. On sám se nemusí zvětšovat. Je ten největší, nejmilejší, nejčistší apod.

Ptáte se, co se stane, až toto univerzum zmizí? Rozpustí Stvořitel sluneční systémy? Samozřejmě, pokud nějaký sluneční systém naplní své poslání, je zrušen. Duchovní bytosti ale rušit nelze, namítáte. Ano, ty samozřejmě žijí v rámci své osobní dokonalosti dál. Fascinuje vás jejich množství, ano, taková množství na Zemi neexistují. Bůh chce, aby se ještě více zdokonalovaly, tedy ještě víc se Mu podobaly. Aby byly schopny inkarnace v nových tvořivých periodách. Pak vznikají opět světy, dochází k dalším tvořivým periodám a vzniká i nové Univerzum. A to už nikdy neskončí? ptáte se. U Boha nikdy nic nekončí, pokud to není jeho vůle.

Pokud jsme dosáhli své osobní dokonalosti, začneme se zdokonalovat v nových směrech.

Univerzum - schéma šesti slunečních stupňů

Náčrt č. 2

Vaše Zemička patřící do ohromného univerza je sídlem Satana. Až sem spadl. Na vnější periferii stvoření jsou šestá slunce se svými planetami. Zde má Lucifer moc. Ale například na Jupiteru toho moc nepořídí. Ovšem až sem působí jeho svádívá umění. Takový je obraz světů, nepředal jsem ho sice kompletní, i nám byl jen přiblížen v míře, kterou jsme schopni pochopit.

„Otče, ne má, ale Tvá vůle se staň,“ říkáte. Pokud v tomto také žijete, bude vám dnem i nocí poskytována pomoc. Pak můžete jednoho dne dát této pochmurné planetě vale.

Prosíme Stvořitele: Otče lásky, skrze Krista, našeho pána, jehož jsi pomazal na krále, smiluj se nad pozemskými lidmi. Oni ho sice za krále neuznali, a ani dnes tak nečiní. Ale on jednoho dne přijde ve vši své nádheře a moci a duchy roztřídí.

Nedovolte, abyste si museli jednou vyčítat – měli jsme, ale neudělali, nevyužili šanci, a proto se trápíme, lkáme a skřípeme zuby! Ale už je pozdě.

A tak, ať se v budoucnu stane cokoliv, zůstaňte přimknuti ke Kristu, našemu Pánu.

On není pouze vítěz, osvoboditel a průvodce domů. On je každému osobním přítelem. Každého, kdo se nechá jím osobně vést, učí. Amen.

Bůh budiž pozdraven, sláva Ježíši Kristu!

Hardus

Bůh nás poslal na Zem a každého vybavil možností to pochopit a poznat. Máme se přiklonit na stranu dobra, aktivovat v sobě zdroj lásky i senzory pro vnímání lásky a všeho správného.

Igor Chaun

ZDROJE SÍLY

přednáška Margarethy Zelenka na semináři v srpnu 2011

Každá sebemenší činnost vyžaduje sílu. Je potřebná pro chůzi, mluvení, myšlení, ba i pro pohyb malíčku. Každý z nás každodenně musí vykonat nesččetně aktivit, společnost na výkonnost klade důraz. Začíná to již v předškolním věku, kdy už i ti naši nejmenší musí plnit určité úkoly. Ve školním věku je vykonáván tlak na žáky, na učitele, rodiče, ředitele. Nikomu to nevyhovuje, stále větší počet žáků nezvládá nároky na ně kladené a potřebuje psychoterapeutickou pomoc.

Také život v zaměstnání je stále tvrdší - přestože výplaty jsou stále menší, vyžaduje se pod hrozbou výpovědi větší výkonnost. A člověk, kterého se to týká, je plný starostí, zoufalý, v depresi, jejíž negativní vibrace působí do širokého okolí. Dotyčný je bez síly, jako v začarovaném kruhu – pokud se nenaučil s takovou situací pracovat.

Velmi silným faktorem současné doby jsou vibrační změny vlivem přílivů kosmických energií. Také anomálie počasí se projevuje teplotními výkyvy (v krátké době teplota klesne o dvacet stupňů), bouřemi, zemětřesením, záplavami či suchem.

To všechno musí lidské tělo zvládat. Pokud ne, dostaví se slabost, nevolnost, porucha krevního oběhu či nevysvětlitelné bolesti.

Další problémy působí vysoká radioaktivita – přichází z atomových elektráren, vyskytuje se ale i v elektrosmogu mobilů, počítačů apod. V neposlední řadě problémy působí i genové změny způsobené jedy v potravinách. Ty zatím cítíme pouze v žaludku, ovšem síly nepřidají.

Život je opravdu těžší a na jeho zvládnutí je třeba více síly. Před lety nám sdělila dokonalá světelná bytost Laurentius, že přijde doba, kdy budeme muset svými silami velmi šetřit. Nyní je tu.

My ale víme, že jsme si před svojí inkarnací předsevzali, že touto dobou zlomu úspěšně projdeme. Jak se tedy chovat a kde sílu brát?

Zdroje síly na Zemi

1. Čistý vzduch

Kde dnes čistý vzduch najdeme? V panenské přírodě. Dýchat je třeba zhluboka, však lékaři varují, že dýcháme jen povrchně. Také Emanuel doporučuje léčivý způsob dýchání.

2. Živá voda

Naše voda hodně ztratila na léčivé síle. Ovšem existují možnosti, které jí sílu navrátí – je to magnetizace, která ji oživí a zbaví jedovatých zplodin. Mnozí lékaři tvrdí, že hodně nemocí je způsobeno nedostatkem vody v buňkách a orgánech.

3. Živá strava

Mluví o ní již Evangelium Essejských. Strava je přírodní zdroj síly, ovšem nesmí být poškozená chemií, ozařováním či genovou manipulací. V opačném případě víc škodí, než slouží.

4. Dostatečný spánek

Během spánku, měl by začínat před půlnocí, vystupujeme z těla a vydáváme se do sfér onoho světa. V této době se čistí naše nervové dráhy, tělo dostává životní sílu, jež posiluje a osvěžuje. Pak jsme po takové dobré noci jako „znovuzrození“. Abychom se tak cítili, je třeba

- nejíst moc pozdě, ne mnoho a nic těžkého
- vyvarovat se náročných knih, televizních pořadů či burcující hudby
- nechat harmonicky doznít den, například pomocí dobré duchovní hudby či modlitby
- poprosit duchovního průvodce o provedení astrálními sférami, ve kterých jsou negativní síly usilující o náš úd.

5. Pobyt v přírodě

Zde je posilováno nejen tělo, ale i duch. Buďme v ní s vědomím, že nic není automatické, nýbrž že je vedena přírodními bytostmi, a když se s nimi vědomě spojíme, můžeme obdržet ještě

více hojivých sil. Každý strom má duši - můžeme se opřít o jeho kmen, poprosit ho o pomoc a pak sílu obdržet.

6. Pobyt na silových místech

Na některých místech planety proudí silné pozitivní energie, jež senzitivní lidé vnímají. Jedná se například o Stonehenge, pyramidy, kostely. Stavitelé dávných dob tato místa znali, a proto na nich svá díla budovali.

7. Harmonizující umění

Působí v mnoha odvětvích, zejména je-li provozováno aktivně. Uklidňuje, zvyšuje vibrace, dodává radost, předává sílu. Takzvaná umělecká hodnota přitom nehraje roli, mnohdy dokonce bývá dílo označeno za kýč. My ale víme, že je výrazem Boží jiskry a Kristova světla autora. Ovšem Emanuel označuje moderní pozemské umění za vyumělkované, takové duchovně neharmonizuje.

8. Lidé

Sílu mohou dodat rodinní příslušníci, partneři, přátelé a často i cizí lidé. Ovšem pokud jsou sami silné osobnosti. Podaří se to za předpokladu, že mezi hledajícím a pomáhajícím existuje důvěra. Dotyčný však mnohdy, díky formulaci svých problémů, najde řešení sám. Pamatujme, že ne vždycky je přítelem ten, kdo mi dává ve všem za pravdu. Přítel je ten, kdo s láskou upozorní na omyly, slabosti a chyby. Ne povýšeně, ne s cílem ublížit, zranit či zesměšnit.

Nejvyšší službu lásky prokážeme druhým modlitbou.

Pokud funguje rodina, a tedy mezi všemi panuje láska, pak takové seskupení je ideálním rezervoárem síly. Mnohdy v ní hojí již pouhé povzbuzení, útěcha, láska. Ale kolik takových rodin je?

9. Zvířata

Také naši mladší sourozenci mohou dát hodně síly, naši lásku stonásobně vracejí. Zejména osamělí lidé mohou ze vztahu ke zvířeti čerpat hodně síly. Zvíře nehodnotí a až do smrti zůstává věrné.

10. Spolky

Stejně citící lidé s podobnou vibrací si mohou navzájem předat sílu a v těžkých chvílích si pomoci modlitbou. Duchovní rodina se řadí výš než pokrevní. Než se ale někdo rozhodne do společenství vstoupit, měl by se o ně zajímat, aby ho nepřivedlo do těžké závislosti. Nutné je vědět, zda respektuje svobodnou vůli každého.

Duchovní zdroje síly

Každý člověk je nositelem neviditelných silových duchovních zdrojů. Jak se k nim dostat?

Pomoz si sám, potom ti Bůh pomůže. On je největší síla. Svojí láskou prosvěcuje celé univerzum. Pokud by na vteřinu přestal, vše by se rozpadlo. Od Něho můžeme dostat nejvíce sil. Ovšem přímý kontakt s Bohem mít nemůžeme. Děje se to pouze prostřednictvím našich duchovních průvodců. Pokud se obrátíme na vyšší bytosti, bude prosba převedena na našeho duchovního průvodce. Žádná modlitba se neztratí.

Na které vlastní silové zdroje se můžeme mentálně obrátit?

1. na Boží jiskru v nás. Jedná se o světlo Jeho světla.
2. na Kristovo světlo. To Boží jiskru obaluje.
3. na duchovní síly a čakry. Jedná se o „elektrárny“ zásobované Boží jiskrou.

Jak vlastní síly aktivovat a otevřít?

1. Rozvojem živé víry a důvěry v Boha

Předaná a slepá víra je v krizových situacích velmi slabá, nepomůže řešit problémy. Jen vlastními silami vybudovaná víra, hluboké vnitřní přesvědčení o možnosti Boží pomoci jsou schopny zmobilizovat nepředstavitelné síly. K tomu jsou připraveny dvě hlavní síly: jedna sídlí v šišince, druhá v nadledvinkách. Obě se mohou pomoci vůle brzy rozvinout. Děje se to autosugescí a koncentrací na příslušná místa v těle.

2. Vnitřním spojením s duchovním průvodcem

Tyto Bohem přidělení průvodci je napomohou mobilizovat pomoci sil ze zářivého onoho světa či posílit naše vlastní rezervy. Pokud kompetence duchovního průvodce nestačí, obrátí se na vyšší duchovní hierarchii. Ale i pak dohlíží na správný převod seslaných vibrací. Pak jsme schopni je správně přijmout. Není to ale samozřejmé, musíme v duchu prosit a respektovat akt svobodné vůle.

3. Odstraněním nevhodných stereotypů

Nejprve je třeba se zbavit navyklého myšlení, omezujících návyků a fixních představ. Tím uvolníme místo pro cenné síly.

4. Zklidněním

Duchovní síly nelze přijímat v chaosu a hektice všedního dne. Naopak, v takových případech je ztrácíme. Protože pracovní prostory jsou plné všech možných vibrací z přístrojů i elektromagnetického smogu, je vhodné odejít do prostoru klidu – jsou to např. prádelny, toalety. Tam poprosit o dobití.

Mnozí jsou však natolik prázdní, že musí mít kolem sebe neustále něco pro rozptýlení. Pak jsou ovšem otevření negativním pocitům. Proto nejprve musí začít myslet pozitivně.

5. Modlitbou

Modlitba umožní spojení s obrovským duchovním rezervoárem sil – s Bohem či Kristem. Potvrzují to i vědecké výzkumy. Ovšem potřebné je se před započítím i po ukončení mentálně uzavřít. Pak přicházející síly nebudou zachyceny a zneužity negativní stranou. K modlení není třeba kostelů ani chrámů! Přesto je modlení na místech k tomu určených snazší - působení sil zesilují. Stejně je tomu, pokud se modlí více lidí najednou.

Ovšem důrazně se distancuji od metod dovezených z dálného východu. Používají rituály a praktiky, které otvírají aury lidí. Z nich pak síly odcházejí. V zemích východu panují totiž zcela jiné podmínky, než jaké máme tady na západě.

6. Aktivací duchovních sil

Abychom duchovní síly neblokovali, je třeba své myšlenky a pocity mít pod kontrolou a pracovat na odstranění svých nečistot.

Síla víry. Však víte, že živá víra hory přenáší. Ovšem lidé o existenci Boha pochybují, stejně jako o duchovním světě či posmrtném životě. Pochyby jsou žiravinou, jež vše zničí. Ovšem když věřit dokážeme, dějí se nádherné věci.

Síla radosti. Kdo se umí z celého srdce radovat, do toho vtékají obrovské energie. Ovšem je-li radost přemrštěná, stane se opak, protože prodloužená mícha, zdroj této síly, se stane neovladatelná.

Síla lásky je síla nejvyšší. Neodmyslitelně je spojena s odpuštěním. Kdo odpustit neumí, u něj láska působit nemůže.

Až budeme schopni tyto zdroje otevírat, střežme je jako oko v hlavě. Nenechme se o ně připravit.

Nejčastější příčiny ztráty sil

1. Pozemské příčiny

- mrtvá překyselená strava plná jedů
- podvýživa či obezita
- špatné dýchání
- zneužívání duchovní síly plození
- nedostatečný přísun kvalitních tekutin, a tedy vyschnutí těla, konzumace jedovatých nápojů – alkoholu, coca coly, kávy aj.
- nedostatek spánku
- elektrosmog a vyzařování přístrojů
- stres
- vrcholový sport
- nemoci

2. Duchovní příčiny

- Otevřená aura. Aura je magnetické pole obklopující každou bytost. Chrání před odlivem sil. Je důležité ji vědomě během dne vícekrát uzavírat. Co ji otevírá?

- Strach. Ochromuje a zatemňuje jednání. Duchovní učitelé zdůrazňují, že ve vyšších sférách tento pocit neznají. Původcem strachu je Lucifer, ten odpadl od Boha a svedl mnoho duchovních bytostí. Od té doby trpí obyvatelé nižších sfér univerza strachem. Ovšem největší strach má on sám. Pokud budeme chtít, můžeme se strachu zbavit – poprosíme o ochranu či použijeme autosugesce (např. „Jsem dítě Boží“ nebo „Nebojím se ničeho ani nikoho“).

- Vztek a zloba. To jsou nejsilnější negativní pocity a měli bychom se jich co nejrychleji zbavit. Začít proto zhluboka dýchat, vydechnout nahoru modlitbu s prosbou o pomoc. Autosugescí se snažit dosáhnout pozitivních pocitů: „Ve mně je mír, láska, harmonie.“

- Smutek. I tento pocit zbavuje ódu. Má šedou až černou vibraci a světelné bytosti se nemohou v blízkosti takového člověka zdržovat. Při důkladné analýze si uvědomíme, že se jedná o sebelítost. Pak je ale možné se situací zabývat, prosit o pomoc a o přepólování do positivity.

- Lakota, žárlivost a závist. Jsou egoistické. Zde pomáhá upřímná autosugesce: „Milý bratře, milá sestro, přeji ti požehnání ve tvém životě, také zdraví, štěstí, radost a lásku!“

- Pochyby a starost. V takovém případě schází víra a důvěra v Boha. Pak je třeba si hned v zárodku říct: „Vím, co vím, a nenechám si svoji víru vzít!“

- Negativně vyznačující lidé. Člověk negativně mluvící a myslící šíří vibrace negativity a senzibilní lidé je cítí. Sice si nemůžeme vždy své okolí vybrat, ale můžeme, ba musíme ihned vyslat myšlenky pomoci a lásky. Pokud to ale jde, raději takovou osobu opustíme. I při telefonování se přenášejí negace.

Ovšem zapuzovat ty, kteří hledají pomoc, bychom neměli. Prohřešili bychom se tím proti zákonu pomoci bližnímu. Jsme-li v takové situaci, pak prosme o božský ochranný plášť a říkejme si tuto autosugesci: „Jsem zcela uzavřen, negace se ke mně nedostanou!“

- Zbytečné rozhovory. Lidé jsou vesměs kritičtí vůči jiným. To je ovšem stojí sílu. Pamatujme na Ježíšovo: "Tvá slova nechť jsou ano, ano, ne, ne. Vše ostatní je špatné!“

- Fixní návyky. I ty stojí energii – tedy například potřeba neustálého mytí.

- Okultní praktiky. Otevírají auru a čakry. Patří k oblíbeným nástrojům temné strany, protože lidé jsou zvědaví na nadpřirozené věci. Tím odvádějí sílu – pomocí kyvadel, karet, klepání stolečků atd.

- Ubohé duše, či dokonce negativní bytosti. Jsou nejčastější příčinou odlivu sil. Lidé je neznají, protože nemají informace.

Pokaždé, když dojde k nevysvětlitelné slabosti, únavě, depresi či náhlé změně chování, jedná se o vliv neviditelných bytostí. Opět pomůže modlitba ke Kristu, Josefu z N., Matce Marii, archandělu Michaelovi. Prosíme-li za druhého, předejme nejprve svoji sílu svému duchovnímu průvodci a dobře se uzavřeme.

V dobách přicházejících bude toto obzvlášť potřebné. Ušetříme si spoustu nedobrého, pokud se budeme řídit pravidlem, že prevence - ochrana je vždy lepší než následné léčení.

Každá bytost potřebuje pro splnění pozemských úkolů životní sílu. Proto je třeba zdroje síly znát a umět je využít.

Můj Bože, děkuji, že jsem v tomto období obklopen důkazy,
jak je tvé stvoření veliké a krásné.

Postavil jsi mě do krásy přírody

a již za to ti přicházím poděkovat ztišením své duše.

Potkávám mnoho lidí, kteří krásu Tvého stvoření nevidí

a zdůrazňují pouze zlo a špínu tohoto světa.

Slyš prosím modlitbu, v níž se za takové bližní modlím.

Prosím za všechny, kdož onemocněli zlobou a beznadějí.

Slyš mě, když se před Tebou hlásím k tomu, za co nemohu

a čím Tvé stvoření spolu s druhými poškozují a ničí.

Odpusť mi, prosím, a děkuji za všechno, co mi dáváš.

autor neznámý

ZPRÁVA PASTÝŘŮ O JEŽÍŠOVĚ NAROZENÍ

V prosinci 1979 se skrze médium Marii ohlásil jeden z pastýřů, kteří v oněch dobách následovali betlémskou hvězdu a jako první směli vidět dítě v jesličkách:

Láska Boží ať je s vámi!

Bylo to v době, kdy hvězda vyšla nad Betlémem a my se podívali nad její září, jejím světlem, velikostí a nádherou. Spěchali jsme za tímto světlem, abychom zjistili, co se stalo. Byli jsme tím tolik uchvázeni - nemohli jsme pochopit, co se to vlastně stalo. Byli jsme prostí nevzdělaní lidé. Ale zažili jsme vytržení. Vždyť naše duše byly čisté, nebyly zkažené událostmi, které se odehrávaly u těch, jež měli moc. My byli prostí, skromní, chudí. Vlastnili jsme jen život a to, co k němu patřilo. Ale srdce plné citu jsme měli!

Ihned jsme pochopili, že se stalo něco mimořádného. Bylo To kolem nás a v nás: záře, blaženost... domnívali jsme se, že se nám až srdce rozskočí! Nebyli jsme schopni to vše obsáhnout.

A pak jsme uviděli dítě! Tu se lidé jakoby rozpustili a přešli do stavu, který člověk není schopen pochopit, vyjádřit, ani popsat. Prožili jsme odpoutání, rozplynutí do něčeho, co lze nazvat *nekonečnou velikostí, Boží láskou, splynutí s Ním a v Ném*.

Od té doby jsme věděli, že jsme Jeho služebníky, zvěštovali jsme zjevení i náš silný, hluboký prožitek.

Byl jsem pouhý nevzdělaný pastýř a přec od Onoho okamžiku vnořený do blaženosti! Od té doby, jakmile jsem na Něho pomyslel, mohl jsem se zcela oddat božským proudům. Vnitřně jsem směl vídat věci, jež lidé na Zemi zažívat nemohli. Směl jsem stoupat na nebesa, sát jejich krásu, čistotu, lásku i blaženost.

Od té doby, jakmile jsem se do sebe ponořil, dokázal jsem činit rozhodnutí. Mnozí ke mně proto přicházeli a ptali se na věci, na něž neznali odpověď.

Milované děti, smím vám předat vánoční dar! Smím vám přinést milost: jakkoli se spojíte s Bohem, ponoříte do sebe, bude to ve vás růst. A vy obdržíte odpověď na všechny otázky, všechna svá váhání, veškerou svou nevědomost. Je milostí smět takto růst. Ale říkám, není to lehké! Musíte vynaložit obrovské úsilí! Opravdově se osvobodit od veškerého pozemského uvažování, vyprázdnit svůj kalich. Pak jako čistá voda pravdy vám bude nalita odpověď.

Dříve než budete moci postoupit, budete muset obstát v mnoha zkouškách; mnoho se budete učit - pro sebe a pro druhé. Teprve pak vám bude dovoleno radit ostatním. Učit je, tak jako já kdysi směl. I za vámi budou přicházet se svými starostmi, abyste jim poradili. A v jednoduchosti svého srdce a v lásce Boží najdete odpověď.

Směl jsem vám věnovat vánoční dar, přináším s ním Světlo jeho světa!

Cítíte, že byste rádi v pokoře před Ním klesli na kolena, děkovali a Jeho chválili. Že i vy jste to směli prožít, spěchat za hvězdou a najít Pána v jesličkách.

On i vás bude učit, jaký má život být. Do našeho světa přinesl lásku a moudrost. Aby lid zde žijící byl konečně spasen.

Bud'te jeho ovečkami! Bud'te jeho služebníky, zůstaňte pastýři, kteří k němu spěchají, aby spatřili Světlo světa!

Požehnání nechť je s vámi - s vámi a vašimi přáními, s vámi na vašich cestách, s vámi a vašimi milými i s celým světem! Amen!

